

Pastýřský list k nadcházející Slavnosti zvěstování Páně
k přečtení o 5. neděli postní 21. března 2021 místo homilie

Drazí bratři a sestry,

ve čtvrtek budeme slavit Slavnost zvěstování Páně. Ta obrací naši pozornost nejen k vtělení Ježíše Krista, ale i k počátku našeho života. Tehdy Bůh každého z nás s láskou utkal v lůně naší matky a obdařil nesmrtelnou duší. Možnost spolupracovat s Bohem na stvoření nové nesmrtelné bytosti je vznešená výsada, kterou nemají ani andělé. Dar víry nám pomáhá tuto skutečnost správně docenit a žasnout nad ní.

Současná společnost se k početí dítěte nestaví vždy s otevřeným náručím. Z čeho vyplývají obavy z početí a narození dítěte? Slýcháme obavy z přelidnění Země, jakoby Bůh jen nezúčastněně hleděl na lidi a nechtěl nám po vzkříšení svěřit celý proměněný vesmír. Víme, že jakékoli soužití s druhým člověkem přináší nejen veliké radosti a štěstí, ale nezdědka i bolesti, námahy a kříže. Pokud tuto skutečnost lidé odmítají a zaměřují se pouze na získání osobního štěstí, dochází k narušování celé společnosti. Vždyť už dnes se rodí mnoho dětí mimo manželství a ne málo matek zůstává osamoceno. Způsobuje to nejen sociální problémy, ale celé generaci dětí není nikdo schopen nahradit milující rodinné prostředí s maminkou a tatínkem.

Ve všech těžkých chvílích nám může být povzbuzením a posílením život Svaté rodiny. Maria početí Božího Syna Ježíše Krista neplánovala, bylo jí oznámeno. Hrozilo jí nejen společenské odsouzení, ale dokonce i ukamenování. Nevěděla, kde bude rodit, ani jak zabezpečí své dítě. Svatý Josef jí byl však ve všech situacích oporou. Pro každého muže tak může být vzorem, aby statečně¹ přijal odpovědnost za ženu i dítě a s tvořivou láskou se postavil všem výzvám. Maria i Josef vždy důvěřovali Bohu a ze své strany udělali vše, co v tu chvíli udělat mohli.

Někteří z vás se na nás obrací s dotazy, zda nedošlo ke změně učení církve ohledně mravní nepřípustnosti antikoncepce či umělého potratu zdravotně postižených dětí. Nepovažujme tyto jevy za výdobytek moderní společnosti. Už starověké civilizace znaly způsoby zabraňující početí či donošení dítěte. Postoj církve se po dva tisíce let nezměnil a ani změnit nemůže, protože ani lidská přirozenost ani mravní principy se nemění. Moderní technické prostředky nemění zlo na dobro, jen mohou způsobit, že dobro je plodnější a zlo ničivější.

¹ Srov. Papež František, Apoštolský list *Patris corde* (8. prosince 2020).

Papež František nedávno připomněl: „Učení církve je v tomto bodě jasné. Lidský život je posvátný a nezcizitelný a zjišťování zdravotního stavu nenarozeného dítěte v děloze matky za účelem selekce je třeba rezolutně odmítat, poněvadž je výrazem nelidského způsobu myšlení schvalujícího umělé přerušení těhotenství u plodů s nejistou prognózou, který rodinám odnímá možnost přijmout, obejmout a milovat jejich nejslabší děti.“²

Co tedy můžeme pro nenarozené děti a jejich rodiče, případně pro lékaře, kteří jednají proti životu, dělat? I když nám srdce při myšlence na osud tisíců nenarozených dětí krvácí, nemůžeme druhým dobro vnucovat proti jejich vůli. Nedělal to ani Kristus. Bůh respektuje svobodnou vůli každého člověka, která mu byla darována při jeho početí a zůstává mu na věky. Podporu však může vyjádřit každý z nás, přičemž její formu může zvolit podle situace a možností. Doporučit můžeme zejména vroucí modlitbu, trpělivé naslouchání, tišící i povzbuzující slovo, dobrý příklad a samozřejmě nezištnou praktickou pomoc.

Za to, abychom dovedli důvěřovat Božímu plánu a nebáli se přijímat i to, co je v lidských očích nedokonalé a těžké, prosme při dnešní mši svaté a zvláště o slavnosti Zvěstování Páně.

Za to se spolu s vámi modlí a každému z vás žehnají vaši biskupové a bratři

+Jan, +Antonín a +Josef

² Papež František, Promluva k účastníkům mezinárodního symposia o prenatální a poporodní péči (25. května 2019). Převzato z: <https://www.radiovaticana.cz/clanek.php?id=29460>.